

[Miljøministeren]

I 1981 lod vandværket foretage to nye boringer, som dog ikke var anvendelige. I Helsingør byråds forslag af 1982 til en vandforsyningsplan for Helsingør kommune foresloges det, at vandværket skulle nedlægges og forsyningen overtages af det kommunale Baunehøj Vandværk, der imidlertid i 1983 afviste forslaget, og Studebjerg vandværk foretog en ny, forgæves boring.

Vandværket ansøgte derefter om tilladelse til at foretage boringer på tre angivne steder i omegnen omkring mosen, men miljøstyrelsen, der anså det for usandsynligt, at der derved kunne opnås væsentlig bedre vand, gav ved skrivelse af 30. april 1984 kun tilladelse til at foretage den ene af boringerne. Da også denne viste sig forgæves, nægtede miljøstyrelsen i overensstemmelse med kommunens tekniske forvaltning og embedslægeinstitutionen ved skrivelse af 29. oktober 1984 at give tilladelse til flere boringer.

Vandværket klagede over miljøstyrelsens afgørelse, som miljøministeriets departement tiltrådte den 15. maj 1985. Medvirkende til afgørelsen var det, at der i 1984 fremkom oplysninger, som tydede på, at det forhøjede sulfatindhold i nogle ejendomme med varmtvandsinstallationer var videreudviklet til svovlbrinte, at der endvidere fremkom stadig klager fra enkelte forbrugere, og at myndighederne på dette grundlag fandt, at vandværkets forbrugere nu måtte have krav på en hurtig forbedring af vandkvaliteten.

Vandværket, som allerede i januar 1984 efter påbud fra kommunen ophørte med at bruge sin mest sulfatholdige boring, har siden sommeren 1985 aftaget alt sit vand fra vandværket Vænget ved Holløse, hvor vandkvaliteten er væsentlig bedre.

Grænsen på 250 mg sulfat pr. liter i vandværksvand er fastsat under hensyn til vandets smag, og kommunen anså det i overensstemmelse med udtalelser fra embedslægeinstitutionen for forsvarligt at acceptere det forhøjede sulfatindhold, indtil en permanent bedre vandkvalitet kunne opnås gennem en forbedret vandforsyningsstruktur. Da der i 1984 viste sig yderligere gener, skred myndighederne ind, også med midlertidige foranstaltninger til forbedringer af vandkvaliteten.

Når en endelig løsning på vandkvalitetsproblemerne har trukket ud, er det, fordi en

myndighedsbeslutning om gennemførelse af en ændret vandforsyningsstruktur efter vandforsyningsloven forudsætter forhandlinger bl.a. med de implicerede private vandværker, som erfaringsmæssigt er tidkrævende.

Miljøstyrelsen finder på denne baggrund, at Helsingør kommune har fulgt vandforsyningslovens bestemmelser.«

Spm. nr. S 590

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (23/1 86) af:

Jytte Hilden (S):

»Vil ministeren oplyse, hvad der findes af film om Norden produceret nordisk, dansk eller i et af de andre nordiske lande?«

Begrundelse

Norden er på mange måder vor danske kulturelle arv, og det er derfor vigtigt, at der findes et varieret og spændende udbud af film om vor lille del af verden, film, som både sætter historie, litteratur, natur og mennesker i relief i forhold til hinanden.

Svar (6/2 86):

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Statens filmcentral har oplyst, at der i filmcentralens distribution findes 16 dokumentarfilm om Norden (ikke af nyere dato). Heraf er 1 film produceret i Norge, 2 i Island, 6 i Sverige, 2 i Danmark, 4 i Finland og 1 i Forbundsrepublikken Tyskland.

Til orientering vedlægges kopi af indholdsbeskrivelser fra statens filmcentrals katalog*).

Det danske filminstitut har udtalt, at en række spillefilm er baseret på litterære forlæg i de enkelte nordiske lande, ligesom mange film beretter om historiske begivenheder og/eller personer, som har tilknytning til landets kulturelle arv. Der findes ingen særskilt registrering af sådanne filmtitler.

Kulturministeriet har intet at føje til de nævnte oplysninger.

Spm. nr. S 593

Til *justitsministeren* (24/1 86) af:

*) Ikke optrykt her.